

MISSIO SAVO
Kunnonpaikka
6.11.2010

Raamattutunti: Väinö Hotti

SEURAKUNTA – PYHIEN VAI SYNTISTEN YHTEISÖ?

”Ei niin, sinä narri, kuuntele ja anna minun sanoa: ensiksikin pyydän, että minun nimestäni vaiettaisiin eikä annettaisi kutsua itseään luterilaiseksi, vaan kristityksi ... Miten kävisi päinsä, että minun poloisen, haisevan matosäkin, että minun kurjalla nimelläni nimitettäisiin Kristuksen lapsia. Ei niin rakkaat ystävät, hävittäkäämme puoluenimet ja olkaamme vain kristityitä, kun meillä on Kristuksen oppi” (Martti Luther).

Sekavuutta

Ajallemme on ominaista suuri opillinen sekavuus. Muutamat jopa halveksivat opin merkitystä. Hengellisten kysymysten kohdalla tavallinen rivijäsen ei aina pysty tekemään selkoa edes perusasioista. Nimenomaan kansankirkossa ollaan usein välinpitämättömiä opin suhteen, vaikka kirkolla on, toisin kuin monilla muilla kirkoilla, paksut tunnustuskirjat.

”olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla” (1. Piet.3:15).

”ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus” (Ef.4:14-15).

Mistä löytyy kriteerit?

Kukin voi pitää omaa seurakuntaansa oikeana ilman, että hän kykenee kantaansa riittävästi perustelemaan. Mutta meidän tulee huolehtia siitä, että käsityksemme seisoo kallioperustalla. Tämä perusta on Raamattu. Toisaalta perusta on myös alkuseurakunnan antama malli.

Olavi Rimpiläinen kirjoittaa: ”Re-formaatio merkitsee kirkon uudistamista siten, että palataan alkuperäiseen, verrataan nykytilannetta lähtökohtaan ja katsotaan siitä käsin, missä ollaan menossa...Jos nyt sitten kysymme, mikä on tämä ´alkuperäinen`, tämä nykykirkon tilanteen mittapuu, niin se on luonnollisesti se apostolinen kirkko, jota Uusi testamentti kuvaa... ´anakainoosis` (Room.12:2)...tarkoittaa uudistumista siten, että palataan alkuperäiseen, verrataan nykytilannetta lähtökohtaan ja sen mukaan korjataan kulkua” (Perusta 6/90).

Vanhatestamentillinen seurakunta

Vanhassa testamentissa käsitellään pääosin Israelia ja sen vaiheita. Israel on Jumalan valittu kansa – kokonaisuudessaan. Kaikki kansalaiset ovat samalla seurakuntalaisia. Vanhassa testamentissa siis vallitsi ”kansankirkkokäytäntö”. Tämä seurakuntamalli ei ole tarkoitettu kristityille. Kristittyjen kirkon piirustukset löytyvät Uudesta testamentista. Siellä on jopa varsin yksityiskohtaiset ohjeet seurakunnan rakenteesta ja toimintatavoista.

Uuden testamentin seurakunta

Helluntai oli UT:n seurakunnan syntymäpäivä. Silloin vuodatettiin Pyhä Henki, jonka Jeesus oli luvannut lähettää, Apt.2:1-13. Vanha seurakuntanäkemykseni joutui väistymään uuden tieltä.

Raamatun nimitykset: Jumalan huone, Jumalan temppeli, Jumalan rakennus, Jumalan perhe, Kristuksen morsian, Kristuksen ruumis jne.

Jeesuksen oma määrittely seurakunnasta: "Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä" (Matt. 18:20).

Miksi pyhyttä tarvitaan?

1. Jumala on pyhä.

14. Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana elitte, 15. vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi. 16. Sillä kirjoitettu on: **"Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä"**. (1. Piet.1:16).

2. Raamatun vaatimukset.

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh.3:3).

"Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa" (Hebr.12:14).

"Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämäkirjaan" (Ilm.21:27).

3. Vain pyhä viihtyy taivaassa.

Taivaassa ovat vain ne, joille Jeesus, uskovat ja Jumalan sana ovat täällä ajassa tulleet rakkaiksi. Muut kokisivat olonsa siellä vaikeaksi.

Olemuksen pyhyys

Uudestisyntymisessä syntinen pääsee osalliseksi Jumalan pyhydestä. Kristuksen ruumiin jäsenenä hän on yhtä olemusta Jeesuksen kanssa. Uskova on olemuksen puoleen "täysin pyhä".

"Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan" (1. Kor.6:17).

"Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut" (2. Kor.5:17).

"Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet" (Gal.3:27).

Vaelluksen pyhyys

Vaelluksen suhteen uskova jatkuvasti kasvaa Kristusta kohti. Tavoite on häikäisevän korkealla: Kristuksen kaltaisuus.

”Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä” (Gal.4:19).

”Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, **muutumme saman kuvan kaltaisiksi** kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki” (2. Kor.3:18).

”Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. **Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen**, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on” (1. Joh.3:2).

12. **Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi**, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut.

13. Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurrottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin,

14. minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa. (Fil.3:12-14).

Erotettu maailmasta

”Simeon on kertonut, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanain puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimellensä” (Apt.15:14).

”Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iankaikkiseen elämään” (Apt.13:48).

Kansankirkon synty

Rooman kirkon oksa

Kansankirkko syntyi 385 jKr., jolloin kristinusko julistettiin Rooman valtionuskonnoksi. Kirkkoisä Augustinus muokkasi kirkon oppia siten, että siihen kuului myös maallinen valta. Periaatteessa katsottiin tuhatvuotisen valtakunnan alkaneen: Jumala hallitsee kaikkea.

Uskonpuhdistuksessa kansankirkko jäi voimaan. Se on siis Rooman perintöä. Tähän liittyen symbioosi kirkon ja maailman välillä myös jatkui. Lutherilla itselleen oli hyvin intensiivinen yhteys maallisiin ruhtinaiisiin ja muihin vallanpitäjiin. Tunnustuskirjojen hyväksyjinä ja allekirjoittajina on enimmäkseen maallisia vallanpitäjiä (Esipuhe ss.11-13; Augsburgin tunnustus s.53).

Rooman perintöä edelleen ovat: komeat jumalanpalvelusmenot, messu-nimitys, pappispuvut, jumalanpalveluksen pappiskeskeisyys, uudestisyntyminen ja vanhurskautuminen kasteessa, sakramentalismi, ristinmerkin tekeminen. Uskonpuhdistuksessa jäi vielä monia "napanuoria" Rooman kirkon suhteen katkomatta. Näistä napanuorista ollaan nyt kelaamassa luterilaista kirkkoa takaisin elimelliseen yhteyteen Rooman kanssa.

Alkuseurakunnan olemus

Alkuseurakunta oli ”uskovien yhteisö”. Siihen hyväksyttiin vain uskoontulleet.

”Ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen” (Apt.2:47).

”Eikä muista kukaan uskaltanut heihin liittyä, mutta kansa piti heitä suuressa kunniaassa” (Apt.5:13).

Seurakunta pidettiin puhtaana ”kirkkokurin” kautta.

11. Vaan minä kirjoitin teille, että jos joku, jota kutsutaan veljeksi, on huorintekijä tai ahne tai epäjumalanpalvelija tai pilkkaaja tai juomari tai anastaja, te ette seurustelisi ettekä söisikään semmoisen kanssa.

12. Sillä onko minun asiani tuomita niitä, jotka ovat ulkopuolella? Ettekö tekin tuomitse vain niitä, jotka ovat sisäpuolella?

13. Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. "Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha." (1. Kor.5:11-13).

Kansankirkon olemus

Kansankirkko käsittää sekä uskovat että epäuskoiset. Tosin sielläkin on pyritty panemaan voimaan kirkkokuri. Mutta koska kysymys on maailmasta, se on surkeasti epäonnistunut. Eihän kirkkokuria ole tarkoitettu suruttomia, vaan uskovia varten.

Lähetyskäsky velvoittaa julistamaan evankeliumia (lakia ja evankeliumia), Matt.28:18-20). Kirkko on hylännyt evankeliumin julistamisen ja lähtenyt moralisoinnin karulle tielle. Samalla kirkko on vallanhalussaan halunnut ottaa **kansojen kaitsemisen tehtävän**. Evankeliumi on kansoille pahennus, mutta kansojen moraalien kohottaminen hyväksytään. Kirkkohistoria todistaa, minkälaista hedelmää kansan moralisointi on tuottanut: ristiretkiä, noitavainoja, inkvisioita, jalkapuuta jne.

Kirkko on kuitenkin halunnut maailmalle antaa kristikunnan leiman. Tässä on käytetty kastetta apuna. Kaikki on pyritty kastamaan – jos ei muuten, niin väkisin – jopa paloruiskulla. Kasteeseen on sitten ympätty uudestisyntyminen:

Urho Muroma kertoo: *"Kun kristinuskon tultua valtiouskonnoksi, suuret määrät maailman ihmisiä, kääntymättömiä, synnissä eläviä, siirtyi kirkon piiriin eikä kirkolla ollut voimaa julistaa evankeliumia niin, että he olisivat saaneet kokea uudestisyntymisen armon, niin kirkko selviytyi tästä vaikeudesta opettamalla, että kaste muodollisesti eli ulkonaisesti toimitettuna omasi voiman uudestisyntyyttää ihmiset, joilla ei ollut mitään uskoa."*

Kristuksen kirkko - kansankirkko

Kristuksen kirkossa Kristus hallitsee omiensa kanssa. Raamattu on tämän kirkon peruskirja. Kansankirkossa valta on kansalla. Siinä vallitsee enemmistön valta, demokratia. Pyhän Raamatun paikalle on tullut PYHÄ KANSAN TAHTO; mikään ei nouse tämän yläpuolelle. Jos papit ja muut seurakunnan työntekijät aikovat toimia tässä kirkossa, heidän tulee nauttia kansan luottamusta - muutoin seuraa konflikteja! TYÖNTEKIJÄÄ, JOKA EI TUNNUSTA KANSANVALTAA, EI KIRKKOKAAN TUNNUSTA!

Kansalaisia ei suoraan (ei ainakaan vielä) oteta mukaan päätöksen tekoon - mutta välillistähän kansan hallinta on yhteiskunnassakin. Gallupit kuitenkin ohjailevat kirkon toimintaa. Kirkolliskokouksen takana on kansan ääni. Samoin paikallisseurakuntien hallintoelimet lisääntyvässä määrin toimivat kansan äänitorvina. On vielä huomattava, että myös seurakunnan työntekijöiden valinnoissa on lisääntyvänä trendinä saada kansan ääni enemmän kuuluviin. Kirkko haluaa vahvistaa asemiaan tavoitteena, että kansan vaikutus nousisi 100 %. Tämä on piispojemme suuri kuningasajatus. Kun kansan aktiviteetti on saatu näin korkeaksi, sen ylemmä kirkko ei enää voi yletä - tavoite on saavutettu! **"Ei ole muuta jumalaa kuin kansa kaikkivaltias!"**

Lopunajan kirkko

Kansankirkosta kehkeytyy pikku hiljaa antikristillinen lopun ajan kirkko. "Suuri portto" istuu "paljojen vetten päällä": "Tule, minä näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu paljojen vetten päällä...Vedet, jotka sinä näit, tuolla missä portto istuu, ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kansanheimoja ja kieliä" (Ilm.17:1,15).

Tunnustuskirjat seurakunnasta

"Se on kaikkien uskovien yhteisö, joiden keskuudessa evankeliumi puhtaasti saarnataan ja pyhät sakramentit evankeliumin mukaisesti jaetaan" (s.27).

Mitä on evankeliumin puhdas saarna?

1. Laki ja evankeliumi. Pelkkä rakkaudesta puhuminen ei ole puhdasta saarnaa.
2. Raamattu tulee ottaa kokonaisuena. Jos ohjeellisena pidetään ainoastaan "kultaista sääntöä" (Matt.7:12) ja "rakkauden kaksoiskäskyä" (Matt.22:37-39), emme ole tekemisissä puhtaan saarnan kanssa.
3. Puhdas saarna edellyttää omakohtaista uskoa. Epäuskoinen julistaja on "hengellisesti sokea", jolla ei ole mitään edellytyksiä julistaa puhtaasti sanaa.
4. Puhdas saarna edellyttää edelleen "sanan oikeaa jakamista". Kullekin ihmisryhmälle on annettava oikea sana (suruttomille, etsikonajassa oleville, uskoille jne.):

"Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka oikein jakelee totuuden sanaa" (2. Tim.2:15).

Kansankirkko – uskovien yhteisö?

Yhteisöä nimitetään enemmistöväestön mukaan. Olisi väärin sanoa Suomea Ruotsiksi sillä perusteella, että täällä asuu myös ruotsalaisia. Jos ja kun Suomen ev. lut. kirkosta löytyy muutama prosentti uskovia, olisi väärin nimittää sitä "pyhien yhteisöksi".

Pyhyys on tila

Joskus ajatellaan, että pyhyys on alituisen katkolla, tänään voin olla uskova, mutta huomenna tilanne voi olla jo toisin. Tällöin unohdetaan, että pyhyys on "tila", johon siirrytään

vanhurskauttamisen ja uudestisyntymisen kautta. Syntyy uusi luomus. Kun on tänään lapsi, ei heti voi huomenna olla jotakin muuta:

14. Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.

15. Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!"

16. Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. (Room.8:14-16).

"Itse Lutherkin on päästänyt "sammakon" suustansa sanoessaan: *"Tällä on myöskin kumottu se, mitä he myös väittävät, että kaste on kelpaamaton, jos pappi eli kastaja ei ole uskonut. Sillä jos pyhä Pietarikin kastaa jonkun, niin ei kukaan taitaisi tietää, uskooko pyhä Pietari sillä hetkellä, tai epäileekö hän, sillä eihän kukaan voi nähdä hänen sydämeensä."*

Toisaalta uskovan tulee jatkuvasti kilvoitella elääkseen "kutsumuksensa arvon mukaan" (Ef.4:1). Samoin hänen tulee varoa "murehduttamasta Pyhää Henkeä", Ef.4:30.

Onko kirkon ulkopuolella pelastusta?

"Kallialasta on selvää, että kristityn pitäisi olla kirkon jäsen. Kirkosta eronneet henkilöt ovat periaatteellinen ongelma: he ovat edelleen kastettuja kristittyjä. Eroaminen on pohjimmiltaan traagista, sillä siinä kastettu eroaa uskovien yhteydestä yksinäisyyteen.

- *Tällaisessa tilanteessa on vaarana, että ihminen ajautuu Jumalan äänen kuulumattomiin"* (Turun uusi piispa Kaarlo Kalliala (58), Kotimaa 4.11,2010).

Kirkossa edelleen pysyvät uskovat ovat suuri mysteeri: Kuinka uskova voi olla tukemassa kirkkoa, joka selkeästi hylkää Jumalan sanan? Kuinka uskova voi olla yhteisössä, joka painostaa ja vainoaa Herran omia? Kuinka uskova voi olla yhteisössä, jonka paimenet selkeästi asettuvat maailman puolelle uskovia vastaan? Kuinka uskova voi olla tukemassa kirkkoa, joka ei huoli paimenikseen sanaan pitäytyviä teologeja?

Tässä on voimakas "Rooman kaiku". Roomahan opettaa: kirkon ulkopuolella ei ole pelastusta (Extra ecclesiam nulla salus).

Kaksi erilaista näkemystä

Turun uusi piispa edustaa ideaalista näkemystä kirkosta. Jossakin mielessä kansankirkko tietysti on "suurin ja kaunein". Raamattua kriteerinä käyttäen se on kuitenkin luopiokirkko. Homokeskustelukin selvästi osoittaa sen. Lopun aikana uskovia kehoitetaan lähtemään kirkosta, joka hylkää Jumalan sanan:

"Me olemme koettaneet parantaa Baabelia, mutta ei hän ole parantunut. Jättäkää hänet ja menkäämme pois" (Jer.51:9).

14. Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä?

15. Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa?

16. Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppele ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan

temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani".

17. Sentähden: "Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani

18. ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttäriskeni, sanoo Herra, Kaikkivaltias". (2. Kor.6:14-18).

"Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa" (Ilm.18:4).

TRAAGISTA

I Daavidin lankeemushistoriaa - Ps.51 taustaa

"Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi, kun profeetta Naatan tuli hänen luokseen, sen jälkeen kuin hän oli yhtynyt Batsebaan" (Ps.51:1-2).

1. Huorinteko Batseban kanssa, 2. Sam.11:1-4.

2. Uurian murha, 2. Sam.11:5-25. Tähän sisältyi monenlaista kieroilua, juonittelua, epärehellisyyttä ja petosta. Synti vaatii toisen synnin; aviorikos vie murhaan.

3. Paha Herran silmissä: "26. Kun Uurian vaimo kuuli, että hänen miehensä Uuria oli kuollut, piti hän puolisolleen valittajaiset.

27. Mutta kun suruaika oli ohitse, lähetti Daavid ottamaan hänet linnaansa, ja hän tuli hänen vaimoksensa. Sitten hän synnytti hänelle pojan. **Mutta se, minkä Daavid oli tehnyt, oli paha Herran silmissä.** (2. Sam.11:26-27).

4. Hengellinen sokeus, 2. Sam.12:5-6.

5. Naatan avaa silmät, 2. Sam.12:7-12.

6. Parannukseen nöyrytyminen ja anteeksisaaminen, 2. Sam.12:13.

7. Lapsen kuolema, 2. Sam.12:14-23.

II Kirkon lankeemushistoriaa

1. Huorinteko valtiovallan kanssa, 385.

2. "Uurioiden" murhat. Katolinen kirkko on surmannut ehkä peräti 60 milj. kristittyä. Tähän on liittynyt äärettömän paljon hämärää ja epärehellistä toimintaa. Tänäpäivänä muistakaamme erityisesti näitä pyhiä, jotka kirkko on surmannut.

3. "Paha Herran silmissä." Kirkko syyllistyi aviorikokseen, kun se fuusioitui maailman kanssa.

4. Kirkko joutui hengelliseen sokeuteen vuosisadoiksi, josta omalta osaltaan ovat merkkeinä käyty homokeskustelu ja piispa Kallialan lausunto. Lopun ajan kirkko jakaa penseyden, itseysriittoisuuden ja sokeuden Laodikean seurakunnan kanssa:

”Mutta nyt, koska olet **penseä**, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, **minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse**; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja **sokea ja alaston**” (Ilm.3:16-17).

Kirkko ei halua muistella historiansa ikäviä tapahtumia, vaan painaa ne villaisella. **Me nousemme nyt kunnioittamaan hiljaisella hetkellä miljoonien kirkon surmaamien marttyyrien muistoa. Samalla muistamme niitä, jotka tänään ovat eri puolilla maailmaa vainon kohteena – myös Suomessa olevia vainottuja ja painostuksen alla olevia veljiä ja sisaria.**

5. ”Naataneitakin” on kirkolla ollut, jotka ovat yrittäneet avata kirkon johtajien silmiä (mm. professori Osmo Tiililä) – toistaiseksi turhaan.

6. Parannusta ei ole tapahtunut, vaan kirkko on jatkanut yhä kauemmaksi luopumuksen tiellä **välittämättä Jumalan äänestä**. Parannus on ollut pintapuolista; kirkot ovat pyydelleet toisiltaan anteeksi. Jumalan edessä ei olla nöyrytty totiseen parannukseen: **”Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on paha sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi”** (Ps.51:6).

7. Luopumuksessa oleva kirkko ei voi synnyttää ”eläviä lapsia”. Herätyksen ajat ovat perin harvinaisia. Kirkossa vallitsee ”hautausmaan rauha”.

Tiililän ero kirkosta

*”Tiililän kirkkokäsitys teki kirkosta eroamisen mahdolliseksi. Kirkkokäsityksen ytimeen osui Tiililän ja hänen assistenttinsa Seppo A. Teinosen keskustelu, kun he tapasivat Tiililän kirkosta eroamisen jälkeen. Kun Tiililä kysyi, mitä mieltä Teinonen asiasta oli, tämä vastasi kirkkoisä Cyprianuksen klassisella lauseella: **Extra ecclesiam nulla salus** eli Kirkon ulkopuolella ei ole pelastusta. Kun Tiililä kysyi, tarkoitatko sitä todella, Teinonen vastasi: Niinhän olet itse opettanut. Lyhyt keskustelu paljasti kirkkokäsitysten erilaisuuden. **Erotessaan Suomen evankelis-luterilaisesta kirkosta Tiililä ei oman käsityksensä mukaan eronnut Kristuksen kirkosta eli eklesiasta, niin kuin hän sitä mielellään kutsui ja johon hän uskovana mielestään edelleen kuului, vaan – kuten hän asian ilmaisi – ainoastaan laitoskirkosta**” (Timo Junkkaala, Osmo Tiililä – protestantti, s.626).*

Ekklesia

”Ekklesia tarkoittaa niitten yhteisöä, jotka maailmasta erotettuina ovat uskossa liitetyt Kristukseen” (A.Saarialo). Siis tässä ei ole kysymys minkään instituution jäsenyydestä, vaan Kristuksen ruumiin jäsenyydestä. Samalla on kysymys siitä, että ihminen on Kristus-viinipuun oksa.

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

Symbioosista on kysymys

Ekklesiaan kuuluva uskova elää symbioosissa (yhteiselo) Kristuksen kanssa.

”Kristus teissä, kirkkauden toivo” (Kol.1:27).

”ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa” (Gal.2:20).

"Kristus rakentaa elävästä materiaalista organismin (elimistön) (Ef.1:23, 4:12-16), Antikristus rakentaa kuolleesta materiaalista organisaation (järjestelmän) (Ilm.13:17, Ef.2:1)" (Erich Sauer).

Symbioosissa maailman kanssa

Raamatun mukaan kirkon symbioosi maailman kanssa on mahdoton ratkaisu. Jo seurakunnan nimi ekklesia (= maailmasta uloskutsuttu) torjuu tämän vaihtoehdon. Maailma on "pahan vallassa" (1 Joh.5:19). Oikea seurakunta on symbioosissa Kristuksen kanssa; seurakunta on Kristuksen ruumis. Symbioosi maailman kanssa merkitsee seurakunnalle haureutta ja huoruutta. Jos ja kun kansankirkko on satoja vuosia harjoittanut tätä haureutta, on selvää, ettei se voi olla enää Kristuksen kirkko. Symbioosi maailman kanssa ja Kristuksen ruumiin jäsenyys ovat toisensa poissulkevia.

Yksi seurakunta

Raamatun mukaan on olemassa ainoastaan yksi kristillinen seurakunta. Se käsittää **kaikki pelastuneet ihmiset**. Kun alkuseurakuntaan alkoi muodostua erilaisia ryhmittymiä, Paavali tyrmäsi hankkeen jo alkuunsa:

10. Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.

11. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne.

12. Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen".

13. **Onko Kristus jaettu?** Ei kaiketi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen? (1. Kor.1:10-13).

Paikallisseurakuntia

Kullakin paikkakunnalla voi olla vain maailmanlaajuisen kristillisen seurakunnan eräs osa. Muut seurakunnat ovat ”lahkoja”, joille Paavali lukee ”madonluvut”:

19. Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus,

20. epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot,**

21. kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa.** (Gal.5:19-21).”

"Saarnatessaan kerran Philadelphian käräjätalon parvekkeelta hän (George Whitefield) huusi: "Isä Abraham, ketä sinulla on taivaassa? Onko siellä ketään anglikaaneja? – 'Ei ole.' – Onko siellä ketään independenttejä (kongregationalisteja)? – 'Ei ole.' – Onko siellä ketään metodisteja? – 'Ei, ei, ei.' – Ketä sinulla siellä on? – 'Emme täällä tunne noita nimiä. Kaikki täällä ovat kristittyjä, Kristukseen uskovia, ihmisiä, jotka ovat voittaneet Karitsan veren ja todistuksensa sanan kautta.' – Niinkö asia onkin? Siinä tapauksessa Jumala auttakoon meitä ... kaikkia unohtamaan nimet ja tulemaan teossa ja totuudessa kristityiksi!" (Uuras Saarnivaara).